

פ ר ו ט ו ק ו ל ס ס' 1/62

מישבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום י"ח באדר א'
תשי"ד (21.2.54), בשעה 16:00.

י . גורלי - היו"ר	<u>חברי הועדה:</u>	<u>נרמור:</u>
ח . אריאב		
א . ציזלינג		
י . בדר		
ח . לסדן		
ק . לוז		
א . מטופ		
ש . נג'רנו		

ש . זיסמן	<u>מוזמנים:</u>
ש . פרסיץ	
ד"ר מנדלסון - הממונה על הכנסות המדינה	
ד"ר קיטרון - מטעם משרד המשפטים	
מר גפני - מנהל המכס	
מר ספינק - מטעם האוצר	
מר בזק - מזכיר הועדה	

- סדר-היום:
1. מסי מותרות על ציוד ספורטיבי (הצעה לסדר-היום שהועברה לוועדה על ידי הכנסת);
  2. תלונת ארגון הנשים הציוניות כלליות על הטלת מכס ומס מותרות על סחורות הנדרשות לארגון;
  3. תיקון לחוק המכס;
  4. אישור צוי מכס;
  5. דיון במדינות מסי העקיפיין (המשך).

א. ציונינג:

אני רוצה לבקש שיעבירו דבר לאוצר:
בשנה שעברה קבלנו מספרים שונים בצירוף
לתקציב; השנה בודאי שכדאי לעשות זאת, בניח בנוגע למספר העובדים.

פר בוק:

האוצר מתכוון להגיש חוברת של ביאורים
לתקציב. עד כמה ששמעתי יופיעו שם גם
מספרי העובדים.

י. בדר:

אני מציע לבטל את ישיבת ועדת הכספים ביום
ג'. אם שר האוצר ירצה ביום ב, ויגישו
לנו עוד איזה חוברת שנצטרך לעבור עליה, זה מתקבל על הדעת שהאנשים שעליהם
להופיע ביום ג' במליאה יתכוונו לקראת הופעתם.

היו"ר י. גורי:

יש לנו סדר-יום די גדוש והכוונה היתה
לגמור עם יתר הדברים ולעבור לדיון בתקציב.
אבל אם זה רצון הועדה לא אוכל להתנגד לכך, בתנאי שנקיים ישיבה ביום ג'
במקום ביום ג'.

ח. אריאב:

אני מציע להחליט על כך ביום ב' בכנסת.
אנו עוברים לסדר-היום.

היו"ר י. גורי:

חה"כ זיסמן, שהציג מעל במת הכנסת ב-20
לינואר את השאלה של מס מותרות על
בהתאם להחלטת מליאת הכנסת להעביר את השאלה לוועדת הכספים. בקשר לזה אנו
קבלנו טמנהל המכס את המכתב הבא:

(קורא את המכתב)

מסתבר לפי מכתב זה ששילטונות המכס
מבורים שהמזב, מבחינה זו, מניח את הדעת ואין צורך בהקלות נוספות, פרט
לייחוד זה שאפשר יהיה לחלק את המסים השונים לפי ערכם - למעלה משתי לירות
ולמטה משתי לירות.

ח. לפדן:

איזה סוג נכלל ב-25%?

מר גפני:

יתכן שזה רקטור לטניס, כדור הרגל עצמו וכו'.

ש. זיסמן:

אסור לנו לגשת לבעיה זו מנקודת מבט כספית
בלבד. בבדיקות הרפאיות האחרונות, בעיקר
בצבא, מתברר שישנה ירידה ברמת הכושר הגופני של הנוער, גם של העולים החדשים.
אחת הסיבות לכך היא - הזנחה בשטח תרבות הגוף, וכראיה לכך אפשר להביא את העובד
שקיים מחסור רציני במורים ומדריכים להתעמלות.

כמד שני, ארגוני הספורט - ואני מדבר בשם
כל ארגוני הספורט - נמצאים בדוחק כספי גדול, ואני צריך לוטר שהם מכניסים
לקופת המדינה הרבה יותר מסף, ממש השעשועים הגבוה המטל על כל התחרויות, שמוני
זורמים אליהן.

גם בנתי-המספר, מקחם חשוב לעשות משהו בשטח
תרבות הגוף, מקדישים לזה לא יותר מאשר 8 שעות לחודש. אם להוסיף על כל זה
חוסר מורשים, גנים אכזריים, מדריכים ומורים, אין להתפלא על הירידה הזו
בכושר הגופני של הנוער. הגענו כבר ל-15% ירידה לעומת השנים הקודמות.

ברצוני לסתור את המכתב של מנהל צאצא המכס,
ביחס להכנסה טמס מותרות על מכשירי ספורט, על סמך מסרים שקיבלתי: באפריל
1953 ההכנסה היתה 87 ל"י, במאי - 845 ל"י, ביוני - 402 ל"י, ביולי - 718
ל"י, באוגוסט - 102 ל"י, בספטמבר - 515 ל"י, באוקטובר - 281 ל"י, בנובמבר -
957 ל"י. על כדור פנגפונג, שעולה 250 פרוטה, משלמים 25% מס מותרות, על
חצים לזריקה לפטרה - 25% מס מותרות, על כדור רגל - אותו כדור שילדי השכונה
קונים באטמם פרוטה אחרי פרוטה - ושעולה כ-6 ל"י, משלמים 25% מס מותרות, על
רשת לכדור-עף, שעולה 9 ל"י משלמים 1.5 ל"י מס מותרות, על כפפות אגרוף, שעולות
19.5 ל"י, משלמים 3.250 ל"י מס מותרות וכו'.

על סמך כל הביטוחים האלה אני רואה יסוד לכ
שאפשר לבטל בכלל את מס המותרות על מכשירי ספורט. אני מבין שאפשר להוציא
מכלל זה מכשירים ספורטיביים הסמשים רק חוגים מצומצמים שיש להם אפשרויות
מספיות גדולות יותר: מכשירי דייג, טניס וצילום. האוצר לא יפסיד לשנה יותר
מ-2,500 ל"י, כי לפי הסיכום שלי יש לו הכנסה מכסימלית של 3 אלפים ל"י.
אל נשכח שהכנסה זו מחייבת גם הוצאה, מס מותרות מחייב פקידים, ואינני בטוח
אם בכלל ישנה איזושהי הכנסה לאחר שטורידים את הוצאות הפקידים.

ז. 277
כיצד גובים מס מותרות זה - מהמקור או בחנו

טר גפני:
או בעת היבוא או אצל היצרן.

כל הארגונים הספורטיביים, באיזון שהיא צורה
משוחררת מכל המסים על הציוד שהם קונים, במידה שהם מובדים על ידי משרד אאא
החינוך. זו הי הטיבה שההכנסה מציוד ספורטיבי אינה גדולה. אין לנו התנגדות
לעצם הענין לבטל את מס המותרות על ציוד ספורטיבי, אלא שאיננו רוצים
לתת פרענדט כזה, כי סחר יבואו אחרים ויתבעו אותו דבר. אני חייב לציין כי
כל מס המותרות אינו מצטרף אצאא מהיטל על מצרכים שעליהם שיעור המס הוא
גבוה, אלא ברובו הוא עומד על שיעור של 25%. למרות שהיתה לנו זכות להעלות
את המס על ציוד ספורטיבי, בשום מקרה לא השתמשנו בזכות זו ולא העל לנו את המס
הועדה הציבורית טענה שיש לאחד את הסעיפים של המשחקים וצעצועים ספורטיביים,
כפני שקשה להבדיל בין כדור-צעצוע לבין כדור הסממש לצרכים ספורטיביים.
ההצעה שלנו היתה שעל משחקים ומכשירי ספורט שונים אינו על לה על 2 ל"י,
או 3 ל"י, יוטל מס מורד.

ח. אריאב:
אילו ארגוני הספורט היו קונים מכשירים
עבור חבריהם, האם היו מקבלים מסור?

טר גפני:
במידה שהציוד נרכש על ידי הארגון.

ש. זיסמן:
אני מוכן להציע להעביר את כל הציוד הזה
למס מסוייג, ולהוציא מכלל זה מכשירי
טניס, צילום ודייג.

ח. אריאב:
אני מציע לדחות את המסקנה לישיבה הבאה.
בינתיים להטיל על מר גפני וחה"כ זיסמן
לעבד הצעה מוסכמת, או להביא שתי הצעות, ואז הועדה תחליט.

היו"ר י. גורי:
הצעה זו נראית לא, משום שגם בהצגת השאלה
על ידי חה"כ זיסמן וגם בבאורים של מר
גפני בעל-פה ובכתב, אין עוקץ מיוחד, ואפשר יהיה למצוא איזה מודוס ויווני.

הצעת חה"כ אריאב בתקבלה - להטיל על מר גפני
וחה"כ זיסמן לעבד הצעה מוסכמת בנוגע למס
מותרות על ציוד ספורטיבי.

2. תלונת ארגון הנושים היינוניות על הטלת מס ומס מותרות על סחורות
המותרות לארגון

היו"ר י. גורי:
במכתבה הציגה חה"כ פרסיץ את הבעיה לא רק
בשם הארגון שהיא עומדת בראשו, אלא בשם
ארגונים אחרים שעוסקים בפעולת צדקה. בתשובה למכתב זה קבלנו באורים ממנהל
המס שהעברנו אותם לגב' פרסיץ, אגל מסתבר שהביאונים של מר גפני לא הניחו
את דעתה והיא ביקשה בירור בענין זה בוועדת הכספים. מכיוון שהפניה היתה
מצד חברת כנסת ויושבת ראש הועדה לחינוך ותרבות, מצאתי לנכון להיענות
לבקשתה ולהפגיש את הגב' פרסיץ עם מנהל המס מר גפני ליד שולחן ועדת הכספים.

ש. פרסיץ:
אני רואה שאלה זו כשאלה חורגת מן
המפציפיות של ארגון אחד, כי שאלה זו

בעזרה סוציאלית טובלים מאיזה היטלים על מכס או מס מותרות כאשר אתה לדבר עם טישהו בחו"ל על עניינים אלה ורומז לו שבארץ דורשים מכס או מס מותרות בעד דברים הנשלחים או לתגבת ילדים או להמצאת עבודה לנזקקים, הדברים האלה מעוררים רגש מוזר, והאנשים אומרים, כפי הנראה מדינת ישראל אינה זקוקה לסעד לאטיתו של דבר אינני יודעת אם ועדת הכספים של הכנסת עומדת על כך שהארגונים יידרשו יותר ויותר להטות שכם לכל מיני פעולות הנוגעות לקליטת עליה ולעזרה לנזקקים; אולם ראוי לדעת שכל ארגוני הנשים מגישים למשרד החינוך ולמסבד הסעד עזרה ישירה בקשר עם קיום מוסדות ילדים למאות, ובכלל משתתפים בפעולות אלה על ידי הוצאת כסף ממס.

נוסף לזה חוסר העבודה בין האנשים הוא גדול, כומיוחד איום ונורא המצב בקשר לטקרים סוציאליים. אם לא תימצא לאנשים אלה שהם לטעלה מגיל 50 איזה תעסוקה ביתית, הם לא רק יפלו מעמטה על המדינה, אלא חלק מהם יתנצרו, חלק ירדו, ואלה המרים שיספיעו לרעה על כל מעמדנו המדיני.

החילוננו לפתח תעסוקה ביתית ולשם זה שלחה לב הפדרציה של בריטניה חומר-גלם. הארגון הזה ידוע למדינה לכל הפחות 31 שנה, בראשו עמדו סוקולוב, ברודצקי, וייצמן, ועכשיו עומד בראש הרב ברודי, ויהוד הפדרציה הוא הר"ר סקובר. הארגון לא אסף מעוררו כספים, הוא אוסף רק בגדים, חומר-גלם ודברי מזון. האנשים החו"ל אוספים כל מיני סברי-צמר ומעבדים אותם לחוטים, וכאשר שולחים חוטים אלה אלינו, אנו צריכים לשלם בעדם מכס כאילו היינו בית-חרושת לענין זה, וכאילו היינו אנשים אצא שיפיקו איזה תועלת מסחרית מכל הענין. וחתוצרת שלנו בודאי שאיננו יכולים לשלוח לאכספורט, אנו צריכים לשווקה בארץ וטיבה הוא כזה שאפילו איננו יכולים לשווק אותה בחו"ל כי אם בבזרים שהוקמו לשם זה, ועל סחורה זו מטילים מכס ומס מותרות כאילו אנו סוחרים. הדבר הזה במצבנו ימיט אסון על כל העבודה הסוציאלית, כי לאסוף כספים אמנם אפשר אבל מספר התורמים אינו גדול, וכזה לא נבנה. לפי דעתי צריך לשחרר את כל המוסדות הסוציאליים ממסים אלה, רק היום הופתעתי ביותר, כאשר שמעתי לי שעל סוכר שנשלח להזנת ילדים אצא אצא אנו הייבנים לשלם 450 ל"י מכס על סוכר רבתי, לאן נגיע?

יש הרכה דברים שאינם מוכנים לחלוטין. ישנם הרבה ארגונים שהם משוחררים ממכס על בגדים חדשים הנשלחים אצל אלהם, ויש ארגונים שאינם משוחררים, אלא רק על בגדים משומשים. אם אנו מקבלים כמה דברים חדשים, בין הנבגדים הישנים, מזמן של המלכה ויקטוריה שצבעם דהה כהר, מטילים עליהם מכס כאילו קבלנו אותם מהחייטים הגדולים בעולם.

הדברים האלה מרפים את הידים ומוכרחים לשנותם גם בנוגע לריהוט נתקלנו באותה בעיה. אתם בודאי יודעים עד כמה יקר הריהוט, ואם אנו זוכים למשלוח של ריהוט מחו"ל, בייחוד ריהוט לפעוטונים ובתי-ילדים אשר מתאים יותר למטרתו מאשר הריהוט המיוצר בארץ, מטילים על זה מכס כאילו היינו הסוחרים בריהוט הגדולים ביותר. וזהו ריהוט של ברזל, פלדה וברז, פטנט אנגלי שלא מיוצרים בארץ.

ועוד דבר: פקידי המכס מגייחים אל ארגוני הנשים בצורה כזו כאילו היו פושעים מועדים. ולא די שכולנו עומדים תחת בקורת מבקר המדינה, אלא שמבקרים אצלנו שיכולים לבחור ימים כדי שיסייעו אותם ממקום למקום, על מנת להראות להם שאמנם הריהוט ששלח לארגון שאני עומדת בראשו נשלח לאותו מקום שאלינו נועד. הופיע ביום קיץ אחד פקיד שרצה לראות מה עשו עם הריהוט שקלצנו; הראו לו את התעודות, הוא לא הסתפק בזה, רצה בעצמו לנסוע ולראות; נסע וראה, אלא שארון אחד עדיין לא העבירו ממעברת אצאצאה רחובות לקוביבה, המקום החדש שבו הועבר הריהוט, והוא דרש ונסע לרחובות כדי להיכנס כמו עיניו. דברים כאלה פוגעים וגם מראים על חוסר יחס. אינני חושבת שזה לטוב המדינה כי יתיחסו בצורה כזו לארגונים אלה.

החוק מגדיר על מה המכס יכול לתת פטור ועל מה אינו יכול לתת. הטענות של הארגונים צריכות להיות מכוונות לשני הדברים: האם החוק מאפשר פטור שהמכס לא נתנו - ואז הטענה היא כלפי המכס - או שהחוק אינו מאפשר - ואז הטענה היא כלפי ועדת הכספים.

נשים ציוניות כלליות, לפי שני סעיפים, לקבל פטור על מה שהוא מקבל: סחורות המיועדות למוסדות חינוך, מלבושים הטיועדים לחלוקה ללא תמורה. את זה אנו נתנו ולא הראו לנו דבר שגגיע לפי החוק פטור ולא קיבלו אותו. המיקוח שלנו הוא כדי לראות, האם כל הסחורות שמקבלות פטור באמת נועדו למטרה שעליה ניתן הפטור. ידיעות שקיבלנו הן בכל-זאת שמצרכי מזון מסויימים ובגדים במכרים לחברי הארגון המשלמים מס יודע כחברי ארגון. המבקר שלנו שגב' פרסיץ כל כך התרעמה עליו ביקר בחנות בביצרון ובנוכחותו קנו דברים תמורת תשלום. יתכן שהכסף הזה מיועד לאומה מטרה, אבל עובדה היא שמצרכים מסויימים במכרים תמורת תשלום. אם זה בלי תשלום, אנו מוכנים לתת פטור.

אשר לביקורת; אגף המכס אינו יכול לתת ציונים לארגונים, האם הם טובים או רעים, אגף המכס חייב לבדוק את כל הארגונים שמקבלים פטור, האם המצרכים שעליהם ניתן הפטור הלכו לאומה מטרה ~~שגב' פרסיץ~~ נועדו. לדאבונו כל השנים הקודמות לא היתה לנו אפשרות לעשות בקורת זאת, ולתוך הבקורת שלאחרונה נעשתה האוצר קיבל קרוב ל-50 אלף ל"י מסים על מצרכים שקיבלו פטור, ושללאחר הבקורת נתברר שהפטור אינו מגיע. אי-אפשר שמצד אחד חברי כנסת יגידו שיש משתמטים מתשלומים, ומצד שני כאשר אנו באים לבדוק יאמרו שלא צריך לבדוק. אני חושב שדווקא אותם אנשים שעומדים בראש הארגונים צריכים להבין את המצב שעובד המדינה נמצא בו; הוא אינו יכול לתת פטור בלי להיות אחראי עליו ובלי לבדוק את הדבר. אנו מוכנים לגבל אחריות על עובדינו ולברר כל מקרה שיש בו תלונה על יחס לא טוב מצד הפקיד.

אשר לחומרי גלם, חוטים פטורים ממכס. אם מיבאים בדים, ראשית כל ישנה התנגדות מצד משרד המסחר והתעשייה שיביאו בדים, ואם מביאים - כיצד אפשר לבדוק מה עשו אתם? ואם כי אין ביקורת שאמנם נתפרו מבדים אלה בגדים לחלוקה, נתנו פטור על סחורות אלה. אם הארגון זה או אחר סוחר את התוצרת העצמית שלו והתמורה נועדה למוסדות חינוך וצדקה - זה גם כן פטור ממס. אשר לדברי מזון, אגף המזון טוען שהוא מקציב מצרכים למוסדות, ואם מוסד מביא נוסף לזה עליו לשלם את המסים. אם ארגון הנשים הציוניות הכלליות יביא אישור מאגף המזון בדבר הסוחר שהוא קיבל - ניתן פטור.

ש. פרסיץ:

שרת העבודה הזמינה את כל ארגוני הנשים ומטרה להם דברים ברורים: אין אנו חושבים לחנך שבוררים לאיין-טוף; אתם בדרשים למכור את הדברים שאתם נותנים לעולים במחירים סטליים שאנו נקבע, ולא תיתנו אותם רק למקרים סוציאליים, ז.א. אנשים זקוקים מאוד, אלא גם לאחרים, אבל אסור לכם להלק חייבם. ומה עוד, שהארגונים משתמשים בכסף זה לאותן מטרות.

אשר לבקורת: מנוחך שאנשי ציבור יתנגדו לבקורת, אבל כאשר נכנס אדם ומתיחס את פקידיו כאל פושעים מועדים, זה ~~הוא~~ פוגע.

מר גפני:

בכל-זאת ידוע לנו על 3 מקלטי רדיו שנמצאים בבית-ציוני אמריקה.

ש. פרסיץ:

בפרוטוקול כתוב שאנו מסרנו 3 מקלטי רדיו לציונים הכלליים בשביל חגיגת פורים; סדוע לא נוכל לתת בהשאלה? אני חושבת שהחוק נותן אפשרות לתת פטור על כל המצרכים שאנו מקבלים ושאינו דיברתי עליהם ואין צורך בבדיקה מפורזת.

היו"ר י. גורני:

צריך להבדיל בין עצם העניין לבין התנהגות של פקיד.

ש. פרסיץ:

כפי הנראה יש הוראות לנהוג כך, כי אנו שלמנו אלפים ל"י בעד דברים שלא היינו צריכים לשלם וטרם קיבלנו את הסכום חזרה.

לאחרונה שלחו לנו בד בתנה כדי לתפור חליפות לנערים במעברות המגיעים לבר-מצווה, אך הטילו מכס כזה שאי אפשר להוציא את הסחורה. חשבנו לתת את החליפות במחיר סטלי, אבל אי אפשר לעשות זאת.

מר גפני אומר שמשרד המסחר והתעשייה מתנגד למשלוחים כאלה; כלום אנו מכסים אותם? פתאום מודיעים לנו על ש לוח זה.

או אחר מבלי שביקשנו. וסחורות אלו מוטלות הרבה זמן בטחונים מבלי שנוכל להוציא אותן. אנו מבקשים שועדת הכספים תמליץ לפני האוצר מה צריך לעשות בנוגע לדברים אלה.

ח. למדן:

לי נראה שבהרחבת היריעה לא עשתה הגב' פרסיץ שירות לענין. לא ברור לי מדוע, אם יש לי הזדמנות לקנות בבזר דברים זולים, אינני צריכה לשלם מס. אפשר למצוא דרך שהמס הזה, שאני משלמת בבזר, באיזה שהוא אופן יחסור לארגון, בדרך של פטור או סידור אחר, כלומר הנחה צריכה להיות, אבל לא בשביל הקונה בבזר אלא הנחה לארגון. הבגד הזה שמתחלק במעברה לנצרכים, יש טעם לא נותנים אותו חינם אלא בתשלום סמלי, כי הן יש בזה אאאאאא כיסוי ההוצאות הכרוכות בדבר, התאמת הבגד, ביקוריו וכו', הן זה טוב מבחינה חינוכית. כאן לא צריך להכביד, כי הארגון אינו מקבל מזה רווחים, אני יודעת שמחיר זה בקושי מכסה את ההוצאות ההובלה, התיקון, הניקוי והסגנון, יהיה זה מנגנון הכי קטן. אני חושבת שהטענה הזאת צודקת והיא חשובה מפני שהמדינה, אין לה שום חלוקה של בגדים, המצרך הזה חופשי מחלוקה ופיקוח.

לא כן השאלה לגבי מזון; גם כאן יש שתי שאלות למשל הקורנפלור, הבוטר מילק, אי אפשר להטיל על זה מכס כי אלה מצרכים להזנת ילדים, אלה הם מצרכים חסרים אאאאאא וזה קובע. אבל לא צריך להרחיב יותר מדי שאלה זו.

היו"ר י. גורני:

אנו בנהג במקרה זה כמו תמיד: שמענו את הדברים וגסכם לעצמנו סופית. למעשה דעת ועדת הכספים אינה מחייבת, אבל אם תהיינה הצעות לשינויים שיש בהן כדי להניח את הדעת, אנו נביא לידיעתה של הגב' פרסיץ מה הן הצעות.

ח. אריאב:

אני מציע שטר גפני, גב' פרסיץ ונציגי הארגונים האחרים ישבו יחד ויביאו לנו הצעה מוסכמת, או הצעות נפרדות, ואז ועדת הכספים תדון עליהן.

היו"ר י. גורני:

במקרה הקודם הענין הועבר אלינו על ידי הכנסת ואנו הטלנו על מר גפני וטר זיסמן לסכם הצעה; במקרה הנידון זו יכולה להיות משאלה ולא החלטה.

ש. בג'רנו:

אם אנו נסיל על שלטונות המכס להסקיע מחשבה ולחפש דרכים כיצד להסדיר בעיה זו, מוטב להוסיף עוד משפט: אמנח אנו לא סיכמנו את הדיון במדיניות המכס ומסי העקיפין בכלל, אבל אחת הבעיות היא בעיית השיחרורים מתשלום מכס. כפי שמענו היקף הבעיה הזו הוא גדול, שמענו הערכה על 10 מיליון ל"י מכס...

מר גפני:

11 מיליון ל"י הוא ערך הסחורה.

ש. בג'רנו:

גם נשמעו שמועות שחלק לא קטן מן הסחורות האלה מובא ארצה בדרך של העברת כספים לארגוני צדקה וכך אאא מגיעות לשוק סחורות אלה. אם שלטונות המכס יחפשו דרכים לתיקון המצב, זה צריכים גם את האספקט הזה להביא בחשבון.

ח. למדן:

אני מאד מיעצת בענין זה למעוד בקשר עם משרד הסעד.

ש. פרסיץ:

משרד הסעד נותן המלצות לכל הארגונים האלה ליבוא בגדים וכד'. לדבריה של הגב' למשן ברצוני להעיר: אשה שיכולה ללכת ולקנות מהחנות, היום בהלך-רוח זה כאשר רוח ההתנבנות אינה כל כך מפוארת, היא באמת תלך ותקנה מהחנות, כי גם טיב הסחורה הוא כזה שאינה יכולה לעמוד במכירה רגילה; וגם האנשים העושים את המלאכה אינם כל כך בקיאים. משום כך אני מאד-מאד מבקשת להסביל על השווקים שלנו אאאאא כאל אמצעים להכנסת כספים בשביל המוסדות שהארגון מחזיק.

מר גפני:

על ענין העקרוני אין לי מה להעיר, אבל ברצוני להעיר הערה על דבריה של הגב' פרסיץ על פקידי הבקורת שלנו. את הדברים אני שמעתי יש מן האיש שעשה את הבקורת; אני מבקשה את הגב' פרסיץ לשמוע את שני הצדדים ואחרי כן שתוציא מסקנות. העובדים

3. תיקון חוק צוי מכס

היו"ר י. גורי:

כאשר ישבתי עם ד"ר קיסרון לנסח את התיקונים, התעוררה אצלנו שאלה שלא נתנו עליה את דעתנו במידה מספקת בדיון סקייטנו - אם שר האוצר מוריד את דמי-המכס, הוא יכול לעשות זאת על דעתו, ואם מעלה אותם זה טעון אישור. מסתבר שועדת הכספים, או הכנסת, יש להם כאן רק תפקיד אחד - להגן על הצרכן.

ד"ר קיסרון:

ועדת הכספים יכולה גם לבטל.

היו"ר י. גורי:

לפנינו מונח נוסח אשר בא לסגור את שני הדברים כאחד ולא להכניס שוני ביחס לצוים אלה או אחרים הנוסח אומר: כל צו לפי סעיף 1 תקפו יפקע כעבור 3 חדשים - במקום חדשים - מיום פרסומו אלא אם הוא אושר ~~אז~~ או בטל על ידי החלטה של הכנסת.

ד"ר קיסרון:

כיום, לפי המצב החוקי, הכנסת רשאית לאשר, לגבי צו שמגדיל את דמי המכס, או לבטל, לגבי צו שאינו מגדיל את דמי המכס. לפי ההצעה החדשה הצו יהיה בתוקף 3 חדשים, ותוך 3 חדשים אלה הכנסת רשאית לאשר או לבטל.

(ב) התיקון העיקרי היא, שצו, לפי סעיף 1, המכיל יותר מפרט אחד, תהיה הכנסת רשאית לאשרו או לבטלו כולו או לגבי פרטים מסויימים.

מדוע אנו מציעים להשאיר את הצו בתוקף 3 חדשים? - אם צו מתפרסם ימים ספורים לפני פגרת הכנסת בקיץ, לא תהיה אפשרות לאשר את הצו תוך הפגרה, אלא אם תהיה ישיבה מיוחדת, לכן הבאנו בחשבון את הזמן הטכניסלי של הפגרה.

א. ציזלינג:

אשר לפגרה, אני מציע להכניס את הפגרה בחוק, ומוטב להכניס בכמה חוקים, איפה שיש צמידות לזמן, את תקופת הפגרה כגורם קובע, כלומר בטשן ~~פי~~ פגרת הכנסת, שהוגדרו עליה על ידי יו"ר הכנסת, יוארך המועד הרגיל, אבל איננו חייבים להאריך את ~~אאאאא~~ התקופה הזו לכל השנה.

בקשר עם מספר העלות, היתה שאלה של אישור חלקי.

היו"ר י. גורי:

היתה הצבעה ודעתך בענין זה לא נתקבלה.

א. ציזלינג:

ההצעה לתיקון החוק, הממשלה תיגש או ועדת הכספים

היו"ר י. גורי:

הממשלה תגיש.

א. ציזלינג:

מה יהיה ~~אאאא~~ גורל התיקון, שהוא בעצם התיקון היחידי, שתהיה אפשרות להכניס שינוי חלקי,

גם בפרט?

היו"ר י. גורי:

ויכוח זה יעבור לכנסת.

א. ציזלינג:

אני מבין שדעות המיעוט תמסרנה לממשלה.

ד"ר קיסרון:

התקופה של 3 חדשים שאנו מציעים במקום חדשים, אינה אלא תקופה טכניסלית. אין כל מניעה שהכנסת תאשר לפני כן, אין כל מניעה שהיא תבטל מיד למחרת הפירסום.

(ב) הלכנו במקרה זה לפי תקדים הרבה יותר חמור וחשוב מאשר צוי מכס: בפקודת סדרי שלטון ומשפט ישנו סעיף המדבר על תקנות לשעת חרום, והוא קובע שהתקנות לשעת חרום, ~~אאאא~~ תוקפן יהיה 3 חדשים, אלא אם אושרו או בוטלו לפני כן. אם לגבי דבר כל כך חשוב הסכימה הכנסת לתת תוקף של 3 חדשים - אם אפשרות של ביטול מידי - אין סיבה שאותו דין לא יחול על צוי מכס.

י. בדר:

הפרוצדורה הזו הוצעה לא בכדי לשנות צוים

אלא בכדי לאפשר בירור הענין בציבור ובכנסת, אם לא טראש - בדיעבד.
ומה עיקר ההצעה החדשה? - שהדיון הזה יתקיים לא כעבור חדשים אלא כעבור
3 חדשים.

איש לא הציע כזאת.

ד"ר סיטרונ:

י. בדר:

יש הבדל עצום בין תקנות לשעת חרום לבין
צוי מכס ופרוצדורה זו. התקנות של שעת חרום
זה ענין של שעת חרום, וזה חוק קבוע שאינו קשור באיזה מצב יוצא מן הכלל
אלא לעולם ועד. נוסף לזה תקנות לשעת חרום צריך להביא יותר סוקדם לכנסת,
כי יש קריאה ראשונה, שניה ושלישית, אבל בנוגע לצוים פירוש הדבר שאנו לא
נקיים דיון עד היום האחרון של החדש השלישי. מר גורי אומר שהועדה יכולה
לדון סיד, אבל זה לא ענין של חוק אלא תלוי ברצון הועדה. אני חושב שההצעה
ל-3 חדשים היא חידוש רע מאד, ואני הייתי מעדיף אפילו חודש.

א. ציזלינג:

למעשה זה יהיה תלוי ברצון הממשלה. הממשלה
רשאית להקדים כל סעיף בסדר-היום על דעתה
היא, פירוש הדבר שאם הממשלה תחליט, משום-מה, שצו מסויים צריך להישאר
בתוקף לפחות 3 חדשים, למרות שאנו נרצה לבטלו, אפילו ברוב דעות, היא יכולה
למנוע זאת בדרך פשוטה של הקדמת סעיפים בסדר-היום.

היו"ר י. גורי:

אני סוכן לוותר על הארכת התקופה ולהחזיר
את התקופה הקודמת של חדשים.

4. אישור צוי מכס

צוטס' 11

מר גפני:

צו זה בא בהתאם למה שהוסמע בוועדת הכספאים
לפני זמן די ארוך בקשר לחוזרים. לפי הצו
אקודם, יהודים שהיו בחו"ל שנתיים היו מקבלים זכויות של עולים, ובישיבה
ההיא הובעה הדעה שתקופה זו קצרה מדי. כעת הגדלנו אותה ת-5 שנים.

מצד שני נתבר הקלות רבות לעולים שעד פרסום
הצו הזה היו צריכים לשלם מסים על מכשירי חשמל חדשים אשר מעתה יהיו פטורים
מתשלום זה. גם התאטנו את הצו לחוק הכניסה לישראל, אשר מבדיל בין אנשים
הנכנסים לישיבת-קבע ואלה - לישיבת-ארעי. הצו הזה כולו מרחיב, פרט לשינוי
כדבר הבאת ריהוט, אשר היה פטור באם האיש שהה ~~אחרי~~ יותר משנתיים
בחו"ל, ועכשיו הפטור הזה יחול לאחר 5 שנים ישיבה בחו"ל.

הצו אושר

(אחרי כן המשיך הדיון על מדיניות מסי העקיפין)

א.ס.

דיון על מדיניות מסי העקיפין (המשך)

א. איזולינג:

בראשית דברי כרצוני להעיר תחילה הערה לד"ר מנדלסון: איש אינו קובע קלסיקציה כזו שכל מסי העקיפין הם רגרסיביים וכל המסים הישירים הם פרוגרסיביים, כאשר רצה לייחס ד"ר מנדלסון לחברים בוועדה, אולי כלל גם אותי בתוכם; התורה הזאת לסדנו. הטענה היא שחלק גדול ממסי העקיפין של מדינת ישראל הם מסים הנופלים על הצרכן באופן בלתי אמצעי, ומס המותרות במדינת ישראל מחולק לשני חלקים: חלק הנופל על מצרכים חיוניים בסכום גבוה וחלק הנופל על מצרכי מותרות בטום נמוך. לא לחינם ביקש בשעתו האוצר מאתנו להגדיל את המס של תשלומי מס מותרות על דברי טרות טובהקים. אני רוצה להזכיר, כי בשעה שהצעת הממשלה היתה להעלות את המס עד 75% במקום 35% הקיימים, באו בוועדה להחמיר מניסוק שהגובה צריך להיות יותר מאשר 75%, וקבענו שמבטלים את המכסיטום רק מסום הגדלה ולא מסום כל טיבה אחרת. האוצר שמר לעצמו את הזכות להגדיל ולא להוריד, כאלה היו על כל פנים הדעות, ובסופו של דבר לא היתה הצבעה על מכסיטום. התוצאה היא שהמכסיטום נשאר על 35% בלבד, דהיינו, על סוג מותרות שהם טובהקים, וכתוצאה מכך טובאים לא מעט מצרכים בעקיפין מחו"ל בדרך של הברחת מטבע ובכל הצורות של יבוא הון. הטענה אינה - מסים ישירים או לא ישירים; זה נכון שהמסים הישירים בנויים באופן פרוגרסיבי, ובדרך הטבע בונים אותם באופן יותר פרוגרסיבי, כי בכל זאת אנו הגענו במסים הישירים לשיחזור הכנסת סיניטום - אם כי ידוע לכם כי אינני טרופה מסתח הביצוע של גבליית המסים הישירים - אבל באותו זמן שהגענו לשיחזור הכנסת סיניטום הגענו למס שקוראים אותו "מס סטוייג", הוא כבר פרץ כל סייג, ואם אינני טועה בשעה שנקבע המס הסטוייג דובר על 37 או 47 טוצרים, שעליהם יוטל המס הסטוייג, וכעת אנו עומדים על 90 טוצרים ומטבירים לנו שגם ה-90 אינם מספיקים.

אם ביקח את ההכנסות ממסים, הרי נראה את התשובה על מה מסילים: עיקר ההיטלים הם על תצרוכת חיונית, או על תצרוכת עטמית, גם כאשר הם נופלים על חשבון של מותרות, כמו עישון, על תצרוכת של טבק זול. טסוך כך לדעתי אין דרך אחרת, אלא לקבוע אחרז המגדיר את הפרופורציה שבין המסים הישירים והבלתי ישירים בהכנסות המדינה, ושהאוצר יהיה מוגבל באוטדנות שלו, על טנת שבהיה בטוחים במדיניות סוציאליית, שבתוך הגבולות המוגדרים יטא האוצר את הדרך לסיטון התקציב.

אני סובר שהמסים הישירים צריכים להיות בשיעור של 65% והמסים הבלתי ישירים בשיעור של 35%. כמובן שאין זה ענין שאתה יכול לדקדק כחוט הטערה, זה תלוי גם כיצד אתה מחלק את המסים - הישירים והבלתי ישירים.

(ב) הערה השניה שלי היא, שלכל אחד מטובי המסים יש צורך ליצור את המסגרת הפרו-גרטיבית המתחשבת עם כל סיני גורמים כלכליים. אין אני מתעלם טן הדברים שדיבר עליהם חה"כ בג'רנו, ואני רוצה פעם נוספת לחזור ולומר בוועדה:

על פי הכרזת בני סוכן להיות מסייע להגדלת ההכנסות של
מבתי המטקיעים קפיטל, יוזמה וסדך פרטיים, על יסוד של
הגדלת הייצור. ובני יודע יזו מינה הבעיה שאני בלחם
בה בטדינת ישראל; בני אמנם אלהם בעד זכויות של פועלים,
בעד העלאת ~~את~~ החיים, אבל לאור דווקא מסתער על תנאי
הרווח של התעשיין כמייצר, כל עוד בני מקווה שזה יכול
להביא להגדלת הייצור. טעון כן בכל מקרה של חוקים כאלה
בכנסת, תמכנו ובתמך. ובני סיעץ לתעשיינים בזה, לשים
לב ליד אחת כזו, ולא להשאיר את כל ההתקרות הפרועה
של המסחר הספסרי, ובני מדבר על מצאות, על רווחים בלתי
הוגבים הדוחפים את התעשיינים לאפש טפלט עם בטקום גיצור.
זו היא עובדה קיימת בטדינת ישראל, היא הסחירה חלק גדול
מיסוד הכלכלה שלנו.

בני מצטער מאד שדו"ח זה, שיש
בו חומר כל כך חשוב, אינו נותן לנו את הניתוח, מה נשאר
בכיס מעטים על חשבון תנודות המערים, תשלומי-יתר, קרבות
הטוונת, מה נשאר ולא הוחזר. בני חושב שאחבון הטלמי
בדרך יסנו באוצר ואפשר היה לתת אותו. כל ההפרשים האלה
הלכו לא לייצור ולא לצרכן, כי אם נשארנו בידי מחזיקי
הטלמי בארץ, בזמן שביתת החנוונים ובזמן הכרזת הסדיניות
הכלכלית החזשה. אילו היינו יכולים בסכום זה לכבד את
תקציב האוצר, אפשר היה להקל בהרבה, וזה לא נכון לגבי
חלק גדול של תושבים שזה גרסה פעטיים על חשבונם: פעם
על ידי העלאת המחיר ופעם על ידי תשלום מסיים לאוצר. אין
בני מותר על סכומים אלה עד היום, זהו גזל וצריך להשיב
את הגזלה, גם אם החשבון הוא של שנים עברו.

בהערותי ביחס לפטים בלתי
יסירים מציינ את דעתי בכותרות:

א) ביטול של מה שקוראים "מס
מטוייג", שהוא סן יבלית אשר סופה שתאכל את שאר המסים
הבלתי-יסירים, סופה שהיא תתפסט. כעת הוא עומד בפרופו-
רציה של שליט כלפי שני שליט לגבי מס הטותרות.

הינו"ר י. גורי:
בהצעת התקציב זקפו על חשבון
מס מטוייג סכום של 4.5 מיליון
ל"י לעומת 15 מיליון על חשבון מס טותרות.

א. צולנינג:
זה מתקרב לסליט, ומטבע הדברים
שאין למס המטוייג סליג, הוא
ילך ויגדל כאשר גדל ולזה אין הצדקה כלשהי, זה נופל על
הטובי העם ללא טעם ויסוד.

ב) בני טוען להגדלת מסי
הטותרות. אם אומרים שזה לא יגדיל את ההכנסה, זה לפחות
יקטין את הבזבזן ויגדיל במקום אחר, וכדאי הדבר אף אם
לא יביא תועלת פיסקלית. אין לנו טעונוניות בטותרות,
מפני שבסופו של דבר חלק גדול מהייצור שלנו קסור
באימפורט והוצאת דביזים, וזה הדבר המסור ביותר לגבי
הסדיניות הכלכלית של המדינה. אני רואה שבדרך של הגדלת
המס אין אפשרות לפנוע את בזבוז הדביזים, זה לא יועיל.
אני רוצה שהיבוא של חלק גדול מהטותרות יהיה אסור באופן
מוחלט, פרט ליבוא של עולים, שיהיה מותר בכמויות מוגבלות
כדי מס.

יגידו לי שזה הון טבא לארץ
טבאוץ; אני מסיב שאני בוחר בכך שיטלמו בעד דולר יותר
טלירה ו-800 פרוטה, בתנאי שזה יהיה טיועד לתעודתו, מאשר
יטלמו בעד דולר פחות טטוריו ומיטהו יחפש יותר טטוריו
בדרך לזבזבית וללא צורך.

ברצוני לוטר טלים אחדות
בנוגע למס הישיר. ראשית כל אני מתרעה בפירוש על כך
שבתיח וטכניטיח בחשבון המסים, במיזו שהיה צולה, מינני
אופר בדרך רמאות כי אח על ידי הגלטה - מסים לטירים
כולל טקדטה וכופר רכוש שיהוו בשנת 1953/54 50% טכלל
ההכנסה טמסים". הכנסת הטקדטה וכופר רכוש על הטבון
מסים מינה דרך הוגנת וזה בא להטעות את הדעת ואני מת-
רעם על כך. אני קובל שטקדטה וכופר רכוש הם מסים; כופר
רכוש זה טלווה, ולאנשים היה כדאי לבחור בכופר בטקום
בטלווה. לא הטלנו כופר כמס, הטלנו טלווה, והאדם הזה
טילט כופר כפי שהטני טילט טלווה. לטענה הטלווה הוא יותר
חסור בכופר והכופר הוא הנחה מהטלווה. מינני רואה את
הכופר כמס ואין לערבב זאת עם שיטת המסים הטוטפת. אני
רואה שההבטחות שניתנו טמד לר הפוצר בעבר לא טתקיימות
ולא טתמטמות, והינה הטצב יהיה יותר גרוע, ולא צריך
לעשות זאת במיפור.

מינני רוצה לדבר על דירוג
המסים הישירים, ענין מס ההכנסה, טטום שיהיה לנו ויכוח
על כך וידועה דעתי בענין זה; טכל מקום אני קובע שהדירוג
מינו טטפק אותי וזה צריך להיות יותר הוגן. כמס שטמד אחד
רצו להבליט את גודל המס הישיר על ידי הכללת הטקדטה,
כך צויין בעמוד 3 מינה תיאור בלתי נכון בשעה שקובעים
ש ההכנסה טמסים לגולגולת הטוכלוטיה הטטוצעת בשנת
1952/53 הייתה פי 2.6 גבוהה מאשר בשנת 1949/50. היה עלתה
ט-31.5 ל"י בשנת 1949/50 ל-80.9 ל"י בשנת 1952/53".
כאן צריך לדעת מה צרכה הגולגולת וכמה ירדה רמת-המיים.
חשוב זה הוא בלתי הוגן, מינו טציר את התטונה הנכונה,
והוא בא כחילו להגן על מס עקיף בצורה שלדעתי מינה נכונה.
אני בעד טתח של דירוג יותר גבוה.

כעת אנו באים לענין השני,
טהוט העיקר - העול הנופל על ציבור טקבלי-שכר הוא ללא
כל הצדקה. והרמייה: בטעה שמתחילים לדון על שכר יותר
גבוה, ועדת כספים זו דנה בפירוש על צורות שונות -
וזאת היא עשתה לגבי חברי הכנסת עצמם וטקבלי-שכר
אחרים - של פטור מס הכנסה. זה דבר בלתי הוגן, זה עבר
לשופטים ועוד לטישהו, וכל פעם אנו פורצים את ההגבלות.
אם רוצים להגדיל טשכורת, צריכים להגדיל אותה, ואם רוצים
להגדיל מסים - צריכים להגדיל אותם.

שמעתי טחה"כ ציזלינג דעה
אחרת בנוגע לחברי הכנסת.

י. בדר:

לא הייתי עם החטודים שדיברו
על קיצוץ דרגת טשכורתם של
חברי הכנסת, אני הצעתי טודדמ - טשכורת כדרגת פריד ראשי
במטטלה. כל הזמן טענתי את הטענה הזאת - גם בנוגע למשכורת
השופטים, חברי-הכנסת וכו'.

א. ציזלינג:

בענין זה אני מתרעם על החברי הדו"ח. בלי הפסק שאלתי את האוצר ולחצתי על בקודה זו - לברר ולטוור את הניתוח של תשלומי המס, לאיזה תקופה הוא ששולם. קבלתי תשובה מטר הרגוב על כך, שעל חשבון שנת ההכנסה 1952/53, טה שנגבה באותה שנה היה 2/3 על חשבון החוב וטליט על חשבון הטוטף. וכאשר שאלנו לגבי מקבלי-טכר, טטרו טזה 100% באותה שנה על חשבון הטוטף, טלכר איזה מקרים יוצאי-דופן. לא יתכן שבטקירה על הכנסות הטרינה דבר זה לא יהיה טובלט, וטנו צריכים לדעת לא רק באיזה שנה נגבה טלט על חשבון איזה שנה נגבה. טדם שטשלט עתה טס על חשבון שנים קודמות, לא די טהוט צריך היה לשלם קנס, טלט הוא טף מקבל פרס בטלטו בטכף בעל ערך פחות.

ק. לונז:
תשלומים על חשבון השנה הקודמת זה לפי החוק.

א. ציזלינג:
לא יתכן שהמפרעות תהיינה פחות-רות טגובה המס; המפרעות צריכות לתאר את התמונה הנכונה של ההכנסה, והכרונה היא להגיע למפרעות שטצטברות לסכום המס בערך, אבל לא בצורת חשבון סופי כי אם בצורת אוטדן. אבל אם מקבלים של יש בטעה טהיו צריכים לקבל לפחות את הסכום כולו, זה אוטר שקיבלו למני שנה מפרעות יותר קטנות. נוטף לזה לא טובים את החוב ואת הסכום טהיו צריכים לגבותו.

אם אפשר עוד, אני טעיר את תשומת לבו של שר האוצר טיוטיל בטובו לטטור את המטפרים הטלה בהרצאתו. אני טבקש את הניתוח הזה גם לגבי אי-גביית פסי-היתר וגם לגבי אי-גביית סכומים שבגדר הכנסות טמטים ישירים. בעיני הדבר דציני וטוכרחים לתקן אותו.

אני רוצה לעבור לפרטים טחדים. אני טעטוק בפרשות טהועלו טעל בטת הכנסת, כטו ענין הטוכר. אני טואל את עצמי: טהו היטוד לכך שטחורות טוגטרות הטובאות טחו"ל, טקטטיל ועור למשל, דברים שטעבדים אם אצלנו, ובטידה שלט טעבדים אצלנו אין הכרח טיהיו בטטויות כאלה, שבטשך תקופה של חצי שנה הוצא טכום של 4,291,000 טיליון דולר? הטטוצע של המכס הוא 17%, וטם אני כופל את ה-1.800 ל"י...

טר גפני:
עד 7 לפברואר המכס היה לפי לירה - דולר.

א. ציזלינג:
אם טנו טעבירים טחורות אלו על חשבון של לירות, וכל אחד יודע שנעשו בזה עסקים של יבוא ללט תשלום, טהחשבון למטעה הוא יותר טאשר 1.800 ל"י, וטם אני יודע שעל חשבון של טס טטוייג זה 5%, אז איזה פרופורציה זו?

טר גפני:
יש להוסיף עוד 35% טס טותרות על 2.5 ל"י, ויש להביא בחשבון שחלק מהיבוא הוא לטוסדות טטטלה.

א. ציזלינג:
בטקרה זה חשבון טס הטותרות צריך היה להביא הכנסות יותר גדולות טאשר אתה אוטר.

בנוגע לסמי העקיפין בראוני
 לשאול עוד מספר שאלות: מה חלק האמת שבגביית הסמית על רכוש
 עירוני, שהעברות בספרי החחזה וטסס עיזבון, מהו חלק
 האמת שבדבר ומה חלק הבורחה, ומה סידת החקירה שנעשית
 במרשות הלה? טיב ההערכה, ה-ריטור בספרי החחזה וטס
 עיזבון, בכל הלה בני סיער שיש הברחה. בני חושש שיש
 בזה משהו שאינו נובע מהמציאות שלמעשה, ובני רוצה לדעת
 המה נעשית חקירה, המה מתכוונים לעשות חקירה, המה יש
 מספיק שפטר לחחז בהם או לא.

לדעתי יש צורך לסייג את
 הכנסות הסדינה על ידי קביעת נורמות. צריכים לקבוע
 את הסכומים של סמית ישירים וטסית בלתי ישירים,
 צריכים לקבוע זאת בגדר החוק עד כדי החזרה, כמו
 שאריך להחזיר את כלורה החובה, במה ההכנסה מסבו תהיה
 יותר גדולה, להחזיר במידה שחחז ההכנסות מספיקים
 יגדל על חחז מסויים בחשבון הסמית. הניבני אומר שחשבון
 זה יתנהל עם כל אחד ואחד, אבל אם החשבון יעבור על חחז
 מסויים, בשנה הבאה זה ייחשב כמקדמה. בני מציע שהחחז
 הזה יהיה גם כן שלישי, בני טוכן להתכסר על 40%-60%
 טעמתיים, כהחלה, על סנת שבאופן קבוע היחס יהיה שלישי
 כל מי שני שלישי.

אלה הם הברית העיקריים שרציתי
 לומר ביחס לסמית. בטורף אומר: הניבני בוטה להטיל המשטות
 על הפקידות, והניבני אומר שדווקא המנשים העובדים בשטח
 זה אחרתים על זה. שיטות ודרכים טכסילים, אבל בני רוצה
 לומר שאינני טשוכנע כי סדרי הגבייה של הסמית הבלתי ישירים,
 כטסית הי ירים, הם הולטים את חוטרת טצבנו, ארכינו רובם
 את אורת הסכנה של השחיתות. והסכנות של שחיתות הן
 בודאי אפורות לכולנו, לפקידות העוסקת בזה, והרושם הוא
 קשה מאד בענין זה. העובדה היא שהסוכנים יודעים כי קיימת
 רמאות, ההסוכנים לא רק חושדים וטחשידיה כי גם בטומים
 ויודעים שישנה רמאות הטקיפה היקף עצום של חיינו ביחס
 לגביית הטס הישיר והבלתי ישיר כאחד. הניבני חולב שוב
 משום שעטנו הוא עם רע; בני חושב שמי שמוטר זאת טטעה.

בני טבקש בענין זה לקבל הסבר
 על ידי המוצר, כל אחד בחלקו, כיצד המוצר חושב לטנוע זאת.
 בני אומר למחד המטצעים - ומנצלים זאת בעיקר השכבות העטירות
 ביותר בהתעסקות בעסקיה בלתי פרודוקטיביים - הוא, לחקור
 מה יש בידם, לכל המחנות לגבי טוב מסויים של אימפורט, לבדוק
 את האימפורט. אפשר לעשות זאת, אם טמנס ירצו לבדוק טחוש
 מה קרה להיקף של 1.5 מיליארד, במשך חמש שנות הסדינה,
 במיזה צינורות עבר. זאת היא עבודה טטובכת אבל היא תביט
 למוצר הסדינה סידת אטון. שהוא מעורער עד היסוד.

היו"ר י. גורי:
 בבירור על סמי העקיפין, שטרם
 נטמית, אנו טייסנו את הציקל
 של ברורים בשאלות אחרים לקראת הדיון בתקציב. אנו קייסנו
 בירורים על 5 נושאים: סמי עקיפין, סס הכנסה, שילומים,
 דו"ח טטבע-חוף ותקציב טטבע-חוף.

הישיבה נועלה בשעה 19.00.